

SAMENVATTING

105145 - Beroep tegen ontslag wegens arbeidsongeschiktheid, omvang herbenoeming; BVE

Het verschil van mening betreft de omvang van de herbenoeming als genoemd in artikel H-59 CAO BVE.

Werknemer wordt na twee jaar ziekte door UWV minder dan 35% arbeidsongeschikt geacht, derhalve geen WIA-uitkering. Wel urenbeperking aanwezig: maximaal 30 uur per week.

Werkgever herbenoemt in eerste instantie voor vastgesteld arbeidsgeschiktheidspercentage, maar corrigeert dat door aan te sluiten bij urenbeperking. Werknemer stelt dat BAPO-verlof dient te worden opgeteld bij de 30 uur herbenoeming; werkgever stelt dat BAPO-verlof deel uitmaakt van de benoeming voor 30 uur.

De Commissie overweegt dat BAPO-verlof een vorm is van aanwending van de uren die voor de werknemer beschikbaar zijn voor het verrichten van werkzaamheden voor de werkgever. De werknemer stelt zich beschikbaar voor 30 uur per week, vermeerderd met het te genieten BAPO-verlof. Deze beschikbaarstelling overschrijdt echter de vastgestelde belastbaarheid, zodat de werkgever daar bij de herbenoeming op goede gronden aan voorbij is gegaan. Beroep ongegrond.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

mevrouw A, wonende te B, appellante, hierna te noemen A
gemachtigde: mr. T. Hoekstra

en

het College van Bestuur van de Stichting X, gevestigd te C, verweerder, hierna te noemen de
werkgever
gemachtigde: mr. M. Fiselier

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 27 september 2011, ingekomen op 28 september 2011 en aangevuld op 30 september 2011, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 8 september 2011 om haar met ingang van 1 januari 2012 ontslag te verlenen wegens arbeidsongeschiktheid onder gelijktijdige herbenoeming in de functie van docent met een betrekkingssomvang van 0,69 fte.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 21 oktober 2011.

De mondelinge behandeling vond plaats op 8 december 2011.

A verscheen in persoon en werd bijgestaan door haar gemachtigde.

De werkgever werd vertegenwoordigd door D, vestigingsdirecteur X B en B. E, adviseur P&O, bijgestaan door de gemachtigde.

2. DE FEITEN

A is sinds 6 maart 1998 als docent werkzaam bij Stichting X in een vast dienstverband met een volledige betrekkingssomvang. Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO BVE. A maakt gebruik van de BAPO-regeling voor 340 uur op jaarbasis.

Op 3 november 2008 is A arbeidsongeschikt geraakt. Bij beslissing van 1 februari 2011 heeft het UWV A meegedeeld dat zij niet in aanmerking kwam voor een WIA-uitkering, omdat zij voor minder dan 35%, namelijk 31,55%, arbeidsongeschikt werd geacht. In het kader van het onderzoek naar de arbeidsongeschiktheid werd voor A wel een urenbeperking vastgesteld: zij werd geacht maximaal 5 x 6 uur per week te kunnen werken. Deze urenbeperking is bevestigd in een rapportage d.d. 28 april 2011 van de arbeidsdeskundige van de ARBO-dienst van de werkgever. Bij beslissing van 8 september 2011 heeft de werkgever de arbeidsovereenkomst met A opgezegd tegen 1 januari 2012 onder gelijktijdige herbenoeming van A in de functie van docent met een betrekkingsomvang van 0.69 fte. Tegen deze beslissing heeft A beroep ingesteld. In zijn verweerschrift heeft de werkgever de ontslagbeslissing in zoverre herzien dat de herbenoeming een omvang van 0.75 fte omvat. A heeft haar beroep gehandhaafd omdat zij ook de juistheid van de omvang van deze herbenoeming betwist.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A stelt dat de werkgever ten onrechte haar BAPO-uren niet heeft betrokken bij de omvang van de herbenoeming. Zij is in staat om 30 uur per week te werken en geniet daarnaast ongeveer 8 uur BAPO-verlof per week. Aldus resteert er nauwelijks arbeidsongeschiktheid en dient herbenoeming voor nagenoeg de volledige betrekkingsomvang plaats te vinden. A lijdt ten gevolge van de beslissing van de werkgever inkomens- en pensioenschade.

De werkgever stelt daarentegen dat het BAPO-verlof niet kan worden opgeteld bij het aantal uren dat A geacht wordt te kunnen werken. Mocht A immers te kennen geven het BAPO-verlof te willen verminderen of beëindigen, dan zou dat onmiddellijk een overschrijding van haar belastbaarheid tot gevolg hebben. De werkgever moet uitgaan van het vastgestelde maximum aantal uren dat A volgens de artsen en arbeidsdeskundigen nog werkzaamheden kan verrichten.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 4.1.5 lid 1 WEB en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

Het ontslag

Artikel H-59 CAO BVE bepaalt dat indien de werknemer wordt ontslagen vanwege arbeidsongeschiktheid de werkgever aansluitend een zelfde dan wel een gelijkwaardig dienstverband met de werknemer zal aangaan in een betrekkingsomvang die overeenkomt met zijn restvaliditeit, tenzij dit op grond van door de werkgever te stellen en zonodig te bewijzen omstandigheden redelijkerwijs van deze niet valt te vergen.

Het geschil tussen A en de werkgever betreft de omvang van de herbenoeming als genoemd in artikel H-59 CAO BVE.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de werkgever bij het vaststellen van de omvang van de herbenoeming van A in redelijkheid aansluiting kunnen zoeken bij de door de verzekeringsgeneeskundige van het UWV vastgestelde urenbeperking, die inhoudt dat A geacht wordt gedurende 30 uur per week werkzaamheden te kunnen verrichten.

BAPO-verlof is een vorm van aanwending van de uren die de werknemer beschikbaar is voor het verrichten van werkzaamheden voor de werkgever. A stelt zich beschikbaar voor 30 uur per week, vermeerderd met het door haar te genieten BAPO-verlof. Deze beschikbaarstelling overschrijft echter

de door de verzekeringsgeneeskundige vastgestelde belastbaarheid, zodat de werkgever daar naar het oordeel van de Commissie bij de herbenoeming van A op goede gronden aan voorbij is gegaan. Op grond van bovenstaande overwegingen zal de Commissie het beroep van A ongegrond verklaren, waarbij zij verstaat dat herbenoeming, anders dan in de bestreden beslissing staat vermeld, zal plaatsvinden in een betrekkingsomvang van 0.75 fte.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 16 januari 2012 door prof. mr. L.C.J. Sprengers, voorzitter, drs. J.A.M. van Agt, mr. K.P. Piena, mr. D.A.M. Schilperoord en mr. drs. B.H. van Velzen, leden, in aanwezigheid van mr. M. Smulders, secretaris.

prof. mr. L.C.J. Sprengers
voorzitter
h

mr. M. Smulders
secretaris